

2. मय m. Ross VS. 22, 19. f. ई Schol. zu LIT. 2, 7, 26. मय m. Kameel AK. 2, 9, 75. TRIK. 3, 3, 318. H. 1254. MED. j. 43. HAL. 2, 125. Maulthier MED. — Wohl von मा, मिमाति.
मयतेत्र (1. मय 2. + तेत्र) n. N. pr. eines Gebiets: °माहात्म्य Titel einer Schrift MACK. Coll. I, 80.
मयग्राम (मय + ग्राम) m. N. pr. eines Dorfes RĀGA-TAR. 8, 736.
मयट m. = प्रसाद (wohl प्रासाद) UGĀVAL. zu UNĀDIS. 4, 81. = तृणकर्म HĀ. 223.
मयंद so v. a. मयोद nach MAHIDH. VS. 18, 9. Gegen die Erklärung des Schol. spricht schon die Betonung.
मयष्टक m. = मकुष्टक eine Bohnenart BHAR. zu AK. 2, 9, 17. ÇKDR.
मयसु n. Labung, Erquickung; Ergötzen, Freude NAIGH. 3, 6. मयं इवापो न तृप्यते बभूव RV. 1, 173, 6. 31, 7. 93, 1. सरस्वती नः सुभागा मयस्करत् 89, 3. 114, 2. 186, 5. 5, 46, 4. 8, 18, 7. 10, 64, 1. 93, 1. पूषान्निर्तृप्यते मयः 7, 32, 8. 81, 3. हृणाशं यो न ते मयः der dir nicht angenehm ist 1, 176, 8. मयौ दधे मेधिरः 3, 1, 3. 8, 39, 4. मयौ नो भूतोतिभिर्मयोभुवः 20, 24. 49, 6. भास्वत्तं चतुषे चतुषे मयः 10, 37, 8. मयः पति-यो जनयः परिध्वै 40, 10. VS. 7, 47. शं च मे मयस्य मे 18, 8. 34, 9. यद्वै शिवं तन्मयः TBR. 2, 2, 5, 5.
मयसरम् (1. मय 2. + स) n. N. pr. eines Teiches Verz. d. Oxf. H. 73, a, 18.
मयस्करं (मयस् + 1. कर) adj. Freude machend VS. 16, 41.
मयाराम (मय + आ) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 122, a, 14.
मयिवसु (म, loc. von 1. म, + वसु) adj. in mir gut in einer Formel ATT. Ba. 2, 26. TS. 3, 2, 20, 2.
मयु (von मा, मिमाति) UNĀDIS. 1, 7. m. 1) ein Kimpurusha AK. 1, 1, 4, 66. H. 194. an. 2, 376. HAL. 1, 82. मयुं पशुं मेधमयये जुषस्व, मयुं ते प्रगृह्यतु VS. 13, 17. 24, 31. ÇAT. Br. 7, 3, 22. TS. 5, 3, 22, 1. Ind. St. 9, 246. °राज m. Fürst der Kimp., Bein. Kuvera's, ÇABDAR. im ÇKDR.; vgl. मापुराज. — 2) Gazelle H. an.
मयुष्टक m. = मकुष्टक eine Bohnenart H. 1174. Schol. zu AK. 2, 9, 17. ÇKDR.
मयूक m. = मयूर H. c. 188.
मयूख (von मि, मिनेति) UNĀDIS. 5, 25. m. 1) Pflock, namentlich zum Aufspannen eines Gewebes, einer Haut u. s. w.: दधर्धं पृथिवीमभितो मयूखैः RV. 7, 99, 3. इमे मयूखा उप सेड्डु सरः 10, 130, 2. मयूखं वास्ततो धारणाय निरुन्यात् ATT. Br. 5, 15. आश्वत्थान्मयूखान्सप्त मेधमेषायामुप-रुन्यात् TS. 2, 3, 1, 5. KĀTH. 11, 6. 26, 6. PAÑĀV. Br. 10, 3, 6. ĀÇV. ÇA. 9, 9. KĀTH. ÇA. 26, 2, 10. 15. 5, 8. 6, 26. 7, 26. KAUC. 40. स्थूषामयूखं n. ÇAT. Br. 14, 3, 22. तृत्वमन्याक्रामं वयतः षण्मयूखम् AV. 10, 7, 12. TBR. 2, 5, 3. पञ्च ° KAUC. 107. = कील Aśājam ÇKDR. Zeiger einer Sonnenuhr WILSON nach ders. Aut. — 2) Strahl NAIGH. 1, 5. AK. 1, 1, 3, 34. 3, 4, 2, 19. H. 100. an. 3, 113. MED. kh. 10. HAL. 1, 89. सूर्यस्य MAITRĀJUP. 6, 26. 35 (n. 7). ÇĀK. 86. R. 1, 13. Spr. 2067. ÇĀC. 4, 56. संध्या ° PRAB. 81, 10. KIR. 5, 8. शशिनः Spr. 2832. ÇĀK. 54. ad 78. मृषाणाम् VARĀH. BH. S. 20, 4. मयि ° KIR. 5, 5. रत्नदीपमाला ° KĀURAP. 18. Glanz AK. 3, 4, 2, 19. H. an. MED. अन्धकारं गिरिगह्वराणां दंष्ट्रामयूखैः शकलानि कुर्वन् RAGH. 2, 46. R. 6, 29. Flamme AK. H. an. MED. Vgl. उन्मयूख, शीत °. — 3) Bez. eines Agni: ये अस्वत्तरमय प्रविष्टा गोक्ष उपगोक्षो मयूषो मनोक्षा PĀ. GR. 2, 6. Scheint entsteht zu sein; vgl. गृक्षोपगृक्षो मयोभूः ÇĀK. GR. 5, 2. —
V. Theil.

— 4) abgekürzter Titel einer Schrift: इति मयूखे PAÑJACĪTTEND. 32, b, 4.
— Hier und da fälschlich मयूष geschrieben.
मयूखमाला (म + मा) f. Titel einer Schrift COLEBR. Misc. Ess. I, 299.
HALL 176. °मालिका desgl. ebend.
मयूखवत् (von मयूख) adj. strahlenreich VARĀH. BH. S. 47, 7.
मयूखादित्य (मयूख + आ) m. eine Form der Sonne Verz. d. Oxf. H. 70, b, 6. 28. Verz. d. B. H. 146, b, 6.
मयूखिन् (von मयूख) adj. strahlend MBH. 7, 8144.
मयूरी (von मा, मिमाति) UNĀDIS. 1, 68 (proparox.; vgl. jedoch P. 4, 2, 44, Sch.). gaṇa पृषोदरादि zu P. 6, 3, 109. 1) m. a) Pfau AK. 2, 5, 30. TRIK. 2, 5, 26. H. 1319. an. 3, 593. MED. r. 200. HAL. 2, 86. VS. 24, 23. 27. LIT. 8, 12, 6. Ind. St. 4, 108. 8, 267. HARIV. 10775. ÇG. R. 3, 79, 15. 16. SUÇA. 1, 74, 18. 114, 10. 201, 1. 228, 13. RAGH. 3, 56. R. 1, 13. ÇĀK. 103, 1. ad 78. Spr. 2304. WEBER, GJOT. 21. Verz. d. B. H. No. 897. Verz. d. Oxf. H. 86, b, 38. 92, b, 40. 123, a, 18. वरमय कपोतो न शो मयूरः 216, a, 41. °पिच्छ ÇĀNG. SĀH. 3, 9, 10. °घ्नज Verz. d. B. H. No. 434 (LXI). °चित्रक n. Titel des 47ten Adhja in VARĀH. BH. S.; vgl. बर्हिचित्रक 47, 2. °राज HIUCEN-THSANG I, 138. मयूरी f. Pfauhenne RV. 1, 191, 14. AV. 7, 56, 7. R. 3, 79, 15. KATHĀS. 29, 180. UTTARĀNĀMA. 41, 8. P. 1, 2, 67, Sch. मयूर n. nom. abstr. KATHĀS. 71, 277. 301. मयूरीम् 284. — b) Hahnenkamm, Celosia cristata AK. 2, 4, 3, 30. H. an. MED. Achyranthes aspera (s. अषामार्ग) H. an. MED. — SUÇA. 2, 134, 21. — c) ein best. zur Bestimmung der Zeit dienendes Instrument SŪRJAS. 13, 21. — d) N. pr. eines Asura MBH. 1, 2671. eines Dichters HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. S. 7. 8. 21. 49. Verz. d. Oxf. H. 124, a, 1. 50. 142, a, 13. 150, b, 32. 238, b, 15. 348, b, No. 819. Vaters eines Çāñku 123, a, 4. — e) N. pr. eines Berges MĀRK. P. 33, 13. — 2) f. ई a) Pfauhenne; s. u. 1, a. — b) ein best. Gemüse, Basella rubra u. s. w. WILSON nach ÇABDĀRTHAK. — 3) n. (sc. आसन) a) eine best. Art zu sitzen Verz. d. Oxf. H. 234, a, 19. — b) N. pr. einer Stadt HIUCEN-THSANG I, 230. — Vgl. मतमयूर fg., महामयूरी, मायूर, मायूरिक.
मयूरक (von मयूर) 1) m. Pfau VIÇVA im ÇKDR. — 2) m. Achyranthes aspera (s. अषामार्ग) AK. 2, 4, 3, 7. TRIK. 3, 3, 37. H. an. 4, 27. MED. k. 208. Celosia cristata VIÇVA a. a. O. — SUÇA. 1, 133, 4. 138, 12. 2, 38, 12. — 3) blauer Vitriol, n. AK. 2, 9, 104. H. 1032. H. an. MED. masc. VIÇVA. — 4) m. N. pr. eines Dichters, = मयूर HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. S. 12. — 5) f. मयूरिका a) ein best. giftiges Insect SUÇA. 2, 287, 13. — b) eine best. Stange, = अम्बष्ठा RĀGĀN. im ÇKDR.; vgl. पूति °.
मयूरकर्ण (म + कर्ण) m. Pfauenohr, N. pr. eines Mannes gaṇa शि-वादि zu P. 4, 1, 112. pl. seine Nachkommen gaṇa उपकादि zu P. 2, 4, 69. — Vgl. मायूरकर्ण.
मयूरकेतु (म ° Pfau + केतु) m. Bein. Skanda's MBH. 3, 14630.
मयूरगति (म + ग) f. Pfauengang, Bez. eines best. Metrums, 4 Mal — Ind. St. 8, 402.
मयूरीवक (म + वीवा) n. blauer Vitriol RĀGĀN. im ÇKDR.
मयूरघृत (म + घृत) n. Pfauenschmalz, Bez. eines best. Medicaments ÇĀNG. SĀH. 2, 9, 14.
मयूरचटक (म + च) m. Haushahn H. c. 190. HĀ. 90.